

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	6 frt — kr
Fél évre	3 " — "
Negyed évre	1 " 50 "
Egyes szám ára	6 "
Külföldre egy évre	8 " — "

Megjelenik hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZEKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond
sorért vagy annak terfogataért
4 kr, s minden egyszeri közlés
után 30 kr bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyílttér“ rovatban
közlendő cikkeket soronként
10 kr fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDABAN:

Sprencz György szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyílttéri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Felhívás előfizetésre.

A „Szekelyföld“ című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hírlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 frt — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre	8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

T. vidéki előfizetőink a lap szétküldésében előfordulható rendtelenségek s egyéb kellemetlenségek kikerülése céljából szíveskedjenek jövőre a postai utalványokat egyenesen kiadó-hivatalunkhoz Kézdí-Vásárhelyre címezni.

A „Szekelyföld“ kiadó-hivatala.

Szépen vagyunk.

Csik-Szereda, 1886. december 27.

Tisza Kálmán kormányzásának 11-ik évében eljutott pénzügyi helyzetünk oda, hogy bizonyos megtakarításról is van szó. A kormányelnök 1875-ben, mikor a nagyreményű fusio megtörtént, azzal a kecsegtető programmal biztatta a nemzetet, hogy a hazai zilált pénzügyi helyzetet megjavítja. Ezen tett ígérete óta elmúlt egy évtíz, s ha komolyan vesszük az ügy mibenlétét, úgy találjuk, hogy épen semmivel sem vagyunk előbb, mint akkor.

Mindig figyelemmel kísértük a kor-

mány pénzügyi politikáját s évről évre azon sajnos meggyőződés erősödött meg bennünk, hogy a hazai pénzügyi helyzet nem hogy javult volna, de inkább rosszabbá lett.

Érdeklél vártuk az 1887-ik évi költségvetés tárgyalását, de csakis azért, hogy, ismerve az egyes szakminiszteriumok túlkölteségeit, látni akartuk, hogy minő megtakarításoknak nézhetünk elébe. S íme, a nagy hegy megszült az egeret. Az összes előre látható megtakarítás, mit nagy bölcsen kieszelni tudott a kormány, 65 ezer egynehány száz frtra rug. Igazán szépen vagyunk. Miliókra rug az adósság s megtakarítunk egynehány ezer forintot akkor, mikor csak egy miniszteriumnál egy palota építkezésénél 670 ezer frttal több költött el, mint a mennyivel az országgyűléstől felhatalmazást nyert. De azért jó kormányelnökönk fenn hirdeti, hogy most már helyre fog állni a mérleg pénzügyeink rendezésében, mert már is, uralkodásának tizenegyedik évében, megtakarítani akarunk egynehány ezer frtot. Az a gondatlan gazdálkodás, mit a kormány üzött és üz ma is különösen az építkezések körül, általános megbotránkozást szült minden igazi magyar emberben.

Ha a kormánynak ezen gazdálkodása még sokáig így tart, maholnap oda jutunk, hogy a polgár, ki dolgozik, fárad, minden keresetét az államnak adja, mely nem keres, de költ, pazarol és pazarosol.

A cselédnek ívalamit fülébe sug a háziasszony. Ez eltűnik és rája erős dörömbölés halatszik az ajtón.

A pajkos teremtés ijedten mereszti szemét az ajtóra, aztán anyja ölébe rohan.

— Feküdjél le, édes gyermekem, már késő van; hallod-e a mumust? Holnap nem jön ám el a Mikulás bácsi; aztán nem kapsz semmit, ha szót nem fogadsz!

— Megyek, mama, megyek; már álmos vagyok — szól félénken a kis leány, mire a cseléd őt karjaiba emelve, vele a halószoba ajtaján eltűnik.

— Tente baba, tente — hallszik a cseléd éneke, a mit alig egy párszor ismételi. A halószoba ajtaja lassan felnyílik és a Terka cseléd jelenti, hogy Olgicza kisasszony már alszik.

Az ebédlőben most arról foly a déta, hogy az az elmaradhatlan csunya Mikulás mit is hozzon annak az aranyos angyalkának.

Hogy vasárnap este a gyerekek örömeit a jó barátok is élvezhessék, a házigazda többünket vacsorára invitált.

Pont hét órákor már ott voltunk.

Valóságos norinbergi raktár képét nyújtotta a trümeau teteje. Keresztük a kis leányt, kit azonban a szomszédban tartogattak addig, a míg odahaza a meglepetéshez szükséges előkészületek befejezést nyernek.

Gondolja meg jól a kormány, hogy ezen állapot fájdalommal tölti el az embereket szívet. Hagyjanak fel a luksuszépítkezésekkel s igyekezzenek csak addig nyújtózni, a meddig a takaró ér. Megtakarítani akarni 65 ezer frtot az összes budgetből s túlkölteni csak egy miniszteriumnál 670 ezer frttal, ha nem is szép, de nagyon nevetséges. Van-e ez eljárásban logika? Nincs, és nem is lehet.

Hazai pénzügyi helyzetünknek javítása lebegjen szemelőtt azoknak, kik ezt programjukba felvették, de annak teljesítésével mind e mai napig késnek.

Hozzon az újév e részben is hazánkra egy derültebb eget a mostaninál!

—si.

A vámtárgyalások Romániával ismét halasztást szenvednek. Mint ugyanis Bukarestből megbízható forrásból táviratilag jelentik, a román kormánynak a szerződési tárgyalásoknak Ausztria-Magyarországgal való újbólfelvételre iránti szándékai ismét változást szenvedtek, a mennyiben Sturdza miniszternek Budapestre való utazása 8–10 nappal elhalasztatott.

Széchenyi Pál gr. kereskedelmi miniszter lemondásáról szóló hírt a félhivatalos „Bud. Corr.“ megczáfolja. Ezzel szemben azonban a „B. H.“ úgy értesül, hogy Tisza Kálmán, utalva a kormánynak amugy is súlyos helyzetére, rábirta Széchenyi grófot, hogy lemondását ez uttal visszavonja.

A szállítási adótörvény módosításáról szóló törvényjavaslat szerint, melyet a pénzügyminiszter terjesztett a képviselőház elé,

a szállítási adó emeltetik. Személyszállításért a viteldij 16% a, uti mállak után 16%, gyorsszállítmányok után 7%, teher-szállítmányokért 5%, különvonat vagy hajó után 16%, külön kabin vagy vonatszaksz bérlete után 16% lesz fizetendő. Nem fizetnek adót: a kir. udvar, a katonaság, a formalmi vállalatoknak az üzlet fenntartásához szükséges anyagszállítmányai, a közuti vas-pályák, végre a főváros területén a helyi vonatok és gőzhajók. A rendes díjaktól eltérő egyezményes szállítás külön adóbevétel tárgyát képezi, a szállító-vállalat a saját szállítmányait is részletesen kimutatni tartozik a pénzügyigazgatóság előtt. Külföldiek is éri ez adómen az ország területén történt szállításokért.

Országgyűlés.

Az új főrendiháznak még nem volt oly érdekes ülése, mint a mult szerdán, midőn a kereskedelmi miniszterium palotája építési költségeinek fedezésére szükséges póthitelről szóló törvényjavaslatot tárgyalta. Ily erős támadást az egész kormány pénzügyi politikája és egyes miniszterek — ez esetben Széchenyi Pál gróf — „könnyűsége“, törvényt és törvényhozást nem tisztelő eljárása ellen még nem hallottak a méltóságos főrendek körében. És annál súlyosabban esnek ama szavak a serpenyőbe, mert nem ellenzéki férfiak mondták, hanem az ország egyik zászlós ura: Szilágyi József koronaőr Széchenyi Pál gróf és Tisza Kálmán egykori elődje a miniszteri széken, és Ghyczy Kálmán, a kormányelnök egykori személyes és — elvárható. Erendkívüli támadásoknak meg is volt az a hatása, hogy Széchenyi Pál gr. kereskedelmi miniszter, ki ellen a kereskedelmi miniszteri palota költségeinek túllépése miatt intéztetett a támadás, benyújtotta lemondását. A főrendek

A „Szekelyföld“ tárczája.

A Mikulás.

Feri barátomnak egy igazán szeretetreméltó kis bébéje van. Összes szeretetreméltósága többek közt abban rejlik, hogy nagyon szereti a szép csecsebecskéket. Ha valamelyikünk megajándékozza cifra babával, nem szól semmit, csak mosolyog, nevet, nevet, addig, a míg könnyek jönnek a szemébe, az öröm igaz gyöngyei; végre aztán elkezd sírni, maga se tudja, miért.

Senkitől a világon nem fél ez a gyerek, csak a mumumustól.

Feriéknél kivétel nélkül minden este vendég is ül az asztalnál. Felesége, az ő áldott Lujácskája, a délután érkező vendéget el nem eresztí addig, a míg az meg is vacsorált. A pajkos bébé rendszeren az ő kedves mamácskája mellett foglal helyet, a ki neki a legjobb falatokat teszi a tányérjára. Vacsora után a piczike pajzán ugránzóással mérí az ebédlő szélét-hosszát. Nincs, a kivel játszhatnék. A thea neki nem kell; a papák beszélgetése őt nem érdekli. Fel-felugrik a díván tetejére, honnan ismét nagyot leugorva, félszemmel nézi a vendéget, vajjon ez az ő virtuskodásait figyelemmel kíséri-e. A mama nem egyszer oda szól: „De Olga, Olga!“

Feri barátunk egy hosszú lepedőt, egy czirokeprűt, meg egy irtózatot Quasimodo-álarozot hozott elő, azt kérdezve tőlünk, ki akar a Mikulás lenni?

A szöke bajszos Imre vállalkozott a szent missióra és félrevonult egy melléktérembe, hogy fölvegye a maszkot.

Már egészen föl volt öltözve a fehér lepedőbe, a melyet ügyesen tógává átváltoztatott. Az álarozot is föl akarta tenni, de nem találta sehol. Végre Géza bejön a konyhából és elfojtott nevetés közt felkötötte a Mikulás arcára a papír-álarozot.

Imre barátom borzasztóan nézett ki abban a kísérteties lepedőben. Ide oda ugrált, mint valami tánczoló Dervis. Komoly poszturába csak akkor vágta magát, mikor a csemettyű szavára a kis Olgát elővezették.

A szentem a földre vetette magát, letérdelt, összetette piczike két kis kezét és rimázkodott a Mikulás bácsihoz, hogy jó, szófogadó lesz, aztán nem ugrál többé a dívánon.

A komoly jelenet mindnyájunkat meghatótt, csak a gyermekies kedélyű Géza nevetett folyton a hátam mögött.

— Mit röhögsz? — mondtam méltatlankodva.

— Majd rátök is kerül a sor, nemsokára

röhögtök majd ti is velem együtt — szóla sokatmondólag.

A Mikulás és a kis leány közti dialog vagy tíz percet vett igénybe.

Nagyon meleg volt a szobában s Imre folyton az álarozot emelgette, szellőztette, mert — mint hozzám sugva mondá — izzadás fogta el.

Az ügyesen maszkírozott Mikulással a házigazda a szomszéd gyermekeit is megijesztette. Tulbuzgósága most már Imrét annyira vitte, hogy saját szakállára a harmadik emeleti szolgáltatókat iszajgattatja. A cselédség sikoltozása nem riasztotta vissza a Mikulást, mert még a negyedik emeletre is utának futott.

Fáradtan, áttizzadva került vissza a ház réme. A fehér lepedő már csak az egyik oldalát fődte, a másik sarkát a földön maga után vonszolta; a papír-álaroz egyik oldala pedig arcáról egészen leizzadt, leolvadt.

— Phü, de melegem van! — mondá, a lepedőt és az álarozt maradékaát magáról levette.

A mint ránéztünk, mindannyian nevetőgörcsöket kaptunk. Ugy nézett ki, mintha Othello színét kenték volna rá szöke pofácskájára.

— Hát maga hogy néz ki? hol járt? — kérdi tőle nevetve, sajnálkozó arczozal, a háziasszony.

különben a törvényjavaslatot a képviselőház által már elfogadott többi törvényjavaslat-tal együtt elfogadták.

A képviselőház csütörtökön rövid ülést tartott, melyen Széchenyi Pál gróf ker-miniszter benyújtotta az 1885-ik évi országos kiállítás pénzügyi fedezéséről szóló törvényjavaslatot, mely a pénzügyi bizottsághoz utasított.

A képviselőház pénteki ülésén Szapáry Gyula gr. pénzügyminiszter benyújtotta a vasúti és gőzhajózási szállítás megadóztatásáról szóló törvényjavaslatot; Fejérváry Géza br. honvédelmi miniszter pedig a miniszterium elhelyezésére szolgáló állandó épülettel szomszédos teleknek és a rajta levő épületnek megvételéről szóló törvényjavaslatot nyújtotta be. Még Hegedűs Sándor nyújtotta be a pénzügyi bizottság jelentését az 1887-iki állami költségvetésről, mire — több tárgy nem lévén — az elnök boldog ünnepet kívánt s az ülés eloszlott.

Az országos kiállítás deficitje.

A budapesti orsz. kiállítás deficitjének fedezéséről nyújtott be törvényjavaslatot Széchenyi Pál gr. kereskedelmi miniszter a képviselőház csütörtöki ülésén. Az összes hiány 1.143,946 ft.

A végszámadás szerint a kiállítás összes kiadásai 4.406,140 ft. 61 $\frac{1}{2}$ krt tesznek ki, melyből levonva az áttűtő jellegű összegeket (875,807 ft. 20 kr), marad valóságos kiadás 3.530,323 ft. 41 $\frac{1}{2}$ kr. A valóságos bevétel 1.728,340 ft. 66 kr s így a pénzügyi 1.801,982 ft. 75 $\frac{1}{2}$ kr.

E pénzügyi pénzügyminiszter következőkben okolja meg. Első sorban a kiállítás sokkal nagyobb mérveket öltött, mint a minők tervezésekor gondolni is lehetett. Míg szakértők adatai alapján az összes kiadások 695,000 frton, a bevételek pedig 570,000 forint, a tényleges eredmény a kiadásoknál 3.530,323 ft. 41 $\frac{1}{2}$ kr-ra, a bevételeknél pedig 1.728,340 ft. 66 kr-ra emelkedett s így az első előirányzatot a kiadásoknál 2.835,323 ft. 41 $\frac{1}{2}$ kr-al, a bevételeknél 1.158,340 ft. 66 kr-al haladta túl.

A kiállítók száma az első főlvetelkor — szakértők számítása szerint — 3—4000-re vétetett föl, tényleg azonban az állandó kiállításokban résztvevő 8543, az időleges kiállításoknál 2929, összesen 11.772 kiállító, tehát közel kétszer annyi, mint a hányra eredetileg számítottak. E körülmény újabb és újabb pénzátáldozatot követelt. Így a kiállítási terület az eredetileg tervezett 172,472 négyszög méterről 330,000 négyszög méterre terjesztették ki s ezzel a beépített terület 23,260 négyszög méterről 51,130 □ méterre. A beépített terület nagysága is tehát majdnem megkétszereződött. Mindez a területrendezési, építkezési és adminisztrációs

Imre azt hitte, hogy a kérdés elzárás akar lenni arra, a miért a cselédekkel kergetőzött, s iszonyu néger szerénykedéssel válszoló:

— Én?

A házigazda a földön gurult nevéttében. Mindannyian levegő után kapkodtunk, mikor Géza félrehívott s felvilágosított, hogy az álarcczal azért késett a konyhában, mivel annak belső felét kindruszsal bekente.

Mindnyájan jóízűt nevéttünk a tréfán, csak Imre bánt. Akkor kezdett csak mosolyogni, mikor a kis Olga véletlenül be-toppant és őt meglátva, elsikoltotta magát.

— Mitől félsz, te kis bohó? — mondja az anyja — hiszen nem bánt itt senki.

— A Mikulás, a Mikulás! — kiabálta a leány síró hangon, a fekete ember felé mutatva.

— Milyen okos teremts! rám ismert! — szóla Imre egész nyájasan, mire a hahota újból hatványozódott.

Imre barátunk csak másnap reggel jött rá, hogy mit nevéttünk, a mikor fekete po-fácskáját fehér vánkösáról fölemelte.

Fekete A-1.

költségek nagymértvű emelkedését eredményezte.

Ezután egy táblázatban fel vannak tűntetve a tényleges bevételek és kiadások, valamint az előirányzat közti különbségek. Közöljük a nevezetesebb tételeket. Így épületeknél elő volt irányozva 366,000 ft s tényleg kiadott 1.333,254 ft. 88 kr; székelyeknek 90,000 ft-tal adatott több ki, installáció és díszítésre 30,000 ft helyett 193,000 ft, gépeknél 10,000 ft helyett 61,915 ft, katalógusokra és ismertetésekre 20,000 ft helyett 85,000 ft, biztosításra 4000 forint helyett 63,000 ft stb.

A keleti válság.

A keleti válságot a karácsonyi ünnepek változatlanul hagyták és semmi újabb kombinációt nem hoztak napfényra, a melylyel foglalkozni érdemes volna.

A mi az általános helyzetet illeti, Párisban jó forrásból vett értesülés szerint úgy vélekednek, hogy Oroszországnak Németországgal való megegyezése befejezett tény, s úgy tudják, hogy az esetre, ha Oroszország Ausztria-Magyarországgal a bolgár kérdés miatt összetűző, Németország szabad kezét nyerne Franciaországgal szemben. Lord Churchill visszalépését s a Salisbury-kabinet zavart helyzetét már is az orosz-német egyezséggel hozzák kapcsolatba.

Ugy vélekednek továbbá, hogy Ausztria-Magyarország külügyi politikájában szintén változás várható.

A mi Franciaország politikáját illeti, azt kiválóan békésnek iparkodnak feltüntetni. Még maga Boulanger is a hadsereg szervezeti tervének csak egy részét szándékozik egyelőre végrehajtani.

A bolgár küldöttek jelenleg Párisban időznek, hogy a francia kormány nézeteit az orosz politika miként lehetséges megengedése felől kikérdezzék. Eljárásuk eredményéről még mit sem tudhatni.

A bolgár államcsíny részesei elleni perben — mint Szófiából jelentik — a haditörvényszék két kapitányt 3—3 havi fogházra, két hadapródot 2—2 évi börtönrre ítelt, kettőt pedig hamis eskü miatt vád alá helyezett.

A „Matin“ egy beszélgetést tesz közzé, melyet egyik szerkesztője folytatott egy kiváló orosz politikussal, a ki határozottan kijelentette, hogy Oroszország háborút akar s tavasszal meg is lesz a nagy összeütközés. Előbb alkalmasint Ausztria-Magyarországgal mérkőzik; aztán Németországgal, melyet még a franciáknál is jobban gyűlöl. A háboru veszelmét most csak Németország engedékenysége hátrította el, mert a bolgár kérdésben carte blanche-t adott Oroszországnak. De a mi késik, az el nem marad. Oroszország sem Indiát, sem Konstantinápolyt nem akarja s a csár maga jelentette ki, hogy hadserege csak akkor vonul Indiába, ha Angolország kényszeríteni fogja. Másrészt a bolgárok háladátlansága egyáltalán nem lelkesíti egy nagy szláv Balkán-állam alapítására. Az orosz hadsereg különben teljesen reorganizálva van; béke-létszáma 951,210 főnyi; hadilábon 2409,200; ehhez járul még másfél millió tartományi sereg. Ez a hadsereg, mely két hét alatt mozgósítható, lehetővé teszi azt, hogy még a hatalmas Bismarckkal is farkasszemet nézzen Oroszország.

Mit ígérnek a székely iparosoknak?

Az alábbi cikket az „Iparügyek“ című kettőn szerkesztett szaklapban jelent meg, melyet a napokban indított meg Ráth Mór Budapestben. Minthogy a felszólalás a mi iparosainkat érdekli, közöljük azt szóról szóra a nevezett lap szerkesztőjének felvilágosító megjegyzésével együtt.

Kézdi-Vásárhely, decz. hóban 1886.

A lapokból értesülvén arról, hogy a t. szerkesztő ur, a székelyföldi iparmúzeum megteremtője, legközelebb iparügyi szak-közlönyt fog megindítani, a legelső közt kívánom annak hasábjait felvilágosítás kéré-

sével igénybe venni. Beksics Gusztáv orsz. képvis. ur ugyanis június hó 22-én városunkat meglátogatván, az itteni nagyszámu iparos lakosság élénk érdeklődése mellett gyűlést hívott egybe, melyen a többiek közt szóról szóra így nyilatkozott: (Lásd a „Székelyföld“ ez évi 50-ik számát.)

„A vámháboru nemcsak hogy nem káros a Székelyföldre nézve, hanem határozottan szerencsének mondható, mert e nélkül tán több évi szakadatlan agitáció után sem lehetett volna úgy a kormány, mint a nagyközönség figyelmét, érdeklődését a székelyek ügye iránt felébreszteni; továbbá, mert a Romániával való viszony további fentartása mellett soha sem fejlődhetett volna ki a székely ipar oly magas fokra, mint más fogyasztóközönség mellett fejlődhetnék, s végül mert Románia helyett Magyarországon fog ipartermékeinek biztos és állandó piacot találni. Magán uton értesült, hogy a magyar kormány már gondoskodott arról, hogy a közös hadsereg részére szükséges felszerelések szállításánál a határszéli székely iparra jövőre figyelem fordíttassék és a közös hadügyminiszterium jövő évi költségvetésében egy bizonyos számu megrendelés fel is fog vétetni. Ezenkívül a magas kormány a határszéli ipar jelenlegi nyomorúság helyze én pillanatra is akarván segíteni, gondoskodott a készletben levő ipartermékek eladásáról, a mennyiben egyezsége lépett egyik jó hírnévi pénzügytellel a határszéli iparosoknál felhalmozódott készlet megvásárlása iránt. Ezen egyezség szerint a pénzügytelle 300 ezer forintig bevásárlásokat tenne a határszéli iparosoknál, s ily uton vett iparcikkék eladását eszközölné s az esetleges károsodásokra nézve az állam 50 ezer forintig garantiát vállal a pénzügytellel szemben. Ezeknek előrebocsátása után ismételné kell azt, hogy a vámháboru épen szerencse a székely iparra nézve.“

Miután közel egy fél év múltán mi itt, fájdalom, mitsem tudunk arról, hogy valamely pénzügytelle vagy bárki más részéről nálunk, vagy más „határszéli iparosoknál“ megrendelések vagy bevásárlások tettek volna, avagy másfelől akár a közös hadügyminiszterium, akár a honvédelmi miniszterium számára megrendelések volnának kiltásban, — köszönettel tartoznánk a t. szerkesztő urnak az iránti szives felvilágosításért: mely információkon alapultak a nevezett képviselő urnak sok szép reményt keltett ígéretei?

Egy iparh. megbízott.

Hát nekünk legkisebb fogalmunk sincs arról, hogy Beksics képviselő ur miféle információkra alapította azokat a kecsgető dolgokat, a miket amaz alkalommal derék határszéli iparosainknak biztos kiltásba helyezhetni vélt. Kettőről van azonban biztos tudomásunk: először, hogy mindaddig hire sincs a felemlített bökezű pénzügytellenek; másodszor pedig, hogy a közös hadügyminiszterium nagy gyári konzorciumokkal már több évre megkötötte, illetőleg megújította a szállítási szerződéseket a közös hadsereg összes ruházati és bőrnemű-szükségleteire nézve, melyeknek még csak egy parányi hiányadat sem volt képes az orsz. iparegyesület ismételt kérévényezések és tárgyalások fejében a versenyképes hazai iparnak konzorciumon kívül álló képviselői számára kieszközölni. Így tehát a szorgalmas székely iparosok fogják legjobban megítélni tudni, hogy a vámháboru mennyiben „határozott szerencse“ a székely iparra nézve. Szerk.

Tanulmány a felekezeti iskolákról.*

Csik 1886. decz. 1.

(Vége.)

A fentebbiekben érintettek jó a kicsinyes felekezeti feltélenkedés veltünk katholicusokkal szemben és okulásunkra.

De jó arra is, hogy megtanuljuk, mi a valódi és mi a modern erkölcs. „A valódi erkölcs öszi az élet szabályoknak, melyeknek

*) Közöljük ezen cikket, de mindenben nem értünk egyet cikkíróval. Szerk.

értvényesítése által mi a jóban, nemekben és magasztosban előhaladunk, tökéletesedünk, a bűnt és ennek kísérteteit legyőzzük és hasonlókká leszünk a jó és nemeknek kutféjéhez, Istenhez, s ebben keressük legfőbb boldogságunkat.“ Ha ez áll, akkor az erkölcs annál kevésbé vonható el az Isten fogalmától, mennyivel világosabb az, hogy Isten az erkölcsi életnek legfőbb eszménye. Az erkölcsi életelvek akkor felelnek meg az erkölcsi feladatának, ha Isten akarataiból fakadnak, azaz: a valódi erkölcs az isteni kinyilatkoztatáson és valláson alapulva, csakis a kereszténységből eredhet. Az erkölcs alapja a vallás; ebben keresi ezt minden hívő. Hogy pedig a tiszta erkölcs az országok és társadalmak alapja, azt még a csiki gyermekek is tudják.

És a modern erkölcs? Ez a kinyilatkoztatástól és vallástól független életrendszer, melynél fogva az ember az erkölcsi rendszabályokat a maga kívánságaihoz alkalmazza, megalkuszik az emberi rossz hajlamokkal, beszegedik az előítéletek és tekintetek szolgálatába, megelégszik az önzés és ész vallással. Ez erkölcsi életrendszer, mely elvetvén a vallást, mint az Istenhez fűző köteléket — nem érz. magát lekötve semmi iránt, zsinormértékül akar szolgálni az észnek erkölcsi pozitív törvény nélkül, törvényt, bíró nélkül; erkölcsi rendszer, melyet az ember alkot magának, melyben a lelkiismeret megszünt Isten akaratainak tolmácsa lenni, vagy nem is ismer más vallást az önzés vallásánál. Vagyis, Vanvenargues szerint, Isten emberek végett emberré lett, s az emberek merészkednek magukat önmagukért istenekké tenni.“

A modern erkölcsök hivei, a szabad gondolkodók, és a vallásszabadság hősei, mitsem törődnek azzal, — sicuti figura docet — akárki akármit hisz, csak erkölcsös, csak a modern paedagogia szerint képesítve legyen; még azzal sem, ha valaki épenséggel fityet hányva az erkölcsi parancsoknak, az erkölcselenség gyakorlásában lel kultuszát; csak a modern erkölcsi eszmék mellett és a becsületesség tág köpenybe burkolózottan, síro hangon lamentáljon az elvadult erkölcsök javításának szükségessége mellett és napi vérfigyelmű büntények sokasága fölött. Ez a modern logika? Jajgatni a büntények fölött, sürgetni az erkölcsiséget, előlenni a vallást, oldalba rugni a kath. egyházat, mely embert farag Afrika, Ausztrália vad népeiből, a műveltség magaslatára emelte Európát és a világ művelt államait, a hit őre, az erkölcs dajkaja volt 19 századon át és az lesz a világ végéig.

Ilyenek és ezek a felekezeti különiség szellemén ápoló iskolák gyümölcsei. Meg volt írva: „Gyümölcseikről ismeritek meg őket.“ És ezeknek hangot adni, modern nyelven annyit tesz: kicsinyes felekezeti feltélenkedés meg a felekezeti nem képező katholicizmussal szemben is.

Miután már vannak felekezeten kívüli, minden népet, fajt és nácziót valláskülönbség nélkül egy kalap alá vonó közös iskolák, vannak a vallástól elválasztott független, modern erkölcsök: már kellenek modern erkölcsi tenyészkiskolák; lévén modern állam, kell már modern egyház.

Az erkölcsi fogalmak nagy chaosában a kevelység, a dőlyf ragadja az embereket a legborzasztóbb és legkülönbébb bűnökre. S ha a kath. egyház Istentől adott hatalmával, küldetésével és rendelkezésével álló eszközeinél fogva a háborgó tenger elé áll, hogy a keresztény társadalmat az elnyelni készülő hullámok örvényéből megmentse; ha a vallás szavát emeli fel a társadalom boldogságának emelésére s a végett munkára hívja a bátor és jobb lelkeket, szóval az emberiség megszentelésére siet, a modern divatliberalizmus, divathumanizmus, divatmorál, divaterény előáll az ő hőseivel s azt mondja: ez „kicsinyes felekezeti feltélenkedés“, nincs semmi köze a kath. egyházzal, a vallással. Igen; nincs köze a vallásnak — mondják — az emberiség jelen és jövő boldogságának munkájához, azon munkához, mely bajtársra tesz királyt és iparost, tudóst és favágót, papot és földművest, hivatalnokot, katonát, nczaseprőt és mindenkit a munka közös eszméjében, erkölcsi becsében

magas méltóságában, anyagi és szellemi egy-
ségében, az emberiség rendeltetésében és
végzettségében.

Ezt a tant a felekezeten kívüli iskola-rend-
szer eszméje s felforgató szelleme szülte.
Enek felismeréséhez oly kevés logika kell,
hogy még a szeredai iskolások városatyái
is rájöhetnek. Ez a tan az, melynek áramla-
tával minden jó katolikus, sőt keresztény
honpolgárnak már a haza és társadalom jövő
jóléte érdekében szembe kell szállania.

Vagy ki nem ismerné a mi felekezet nél-
küli tanrendszerünk vallásközönyös szelle-
mét, mely míg kitörölte a vallást az érettsé-
gi vizsga tantárgyai sorából s nem en-
gedte törvénynyé emeltetni ama fontos er-
köcsi elvet, hogy a középtanodai rendszer
vallásos és keresztény szellemű legyen: ad-
dig ugyanazon szellem erkölcsnemesítő egy-
letet alapít s köröm szakadtáig küzd mel-
lette? Képzhető-e ennél élesebb satyra a
világ? Igazán nagyon meglátszik rajtunk
Boulanger ezen szavainak igazsága: „A fe-
lületes tudomány élvezet Istentől, az alapos
pedig hozzá vezet.“ De azért mi erre csak
vallat vonitunk.

A legnagyobb elmék elismerik a keresz-
tény erkölcsen felülmúlhatatlan szentségét.
Montesquieu azt mondja: „A vallást min-
denkörtisztelttem. Az evangéliumnak erkölcs-
tana valami kitűnő dolog, s a legszebb aján-
dék, a mit Isten az embernek adhatott.“

Malecon pedig így szól: „Ha az evange-
liumban foglalt vallási, erkölcsi és politikai
rendszer lelkesítene a királyokat, alkotmá-
nyos kormányokat, a népek mind boldogok
volnának.“

Voltaire meg azt mondja: „Az evange-
liumnak erkölcs-tana oly szent, tiszta, álta-
ltalanos, világos és régi, hogy nem lehet, mi-
szerint Istentől ne származzék. Egy erkölcs-
tanító, egy bölcsész, egy törvényhozó
sem mondott valamit, a mi ezen tanokat
felülmúlta. Az evangéliumnak minden tana
elválaszthatatlanul összefügg az emberek bol-
dagságával. Nincs remény, melyet belénk be-
nem csepegtetne.“

És mit mondanak a felekezet nél-
küli modern iskolarendszer lovagjai, a
haza rendületlen martyrjai? Vallat voni-
tanak?

Jól van, megfelel nekik és nevükön nevezi
meg őket Pellico Silvio, mondván: „Gu-
nyolni az egyélt, a jó erkölcsöket és méltó-
lag szeretni a hazát, ép oly összeférhetlen,
mint a mennyire összeférhetlen a szeretett
hölgyet méltólag becsülni és meg nem gon-
dolni, hogy hozzá hűnek lenni szintén köte-
lesség. Ha valaki kevésbé becsüli az oltáro-
kat, a házasságot szent voltát, az illendőséget,
a jámborságot, és ezt kiáltozza: „Haza!
haza!“ ne higgy neki! Képmutató a hazafi-
ságban, a legrosszabb honpolgár.“

A köz-elismerés, a hazafias névnek nim-
busa nem elég indok a hazafiságra. A haza-
fias érzésnek az Isten iránti szereteten kell
alapulnia.

Lacordaire pedig így ecseteli a hazafisá-
got: „A hazaszeretet az egyház iránti szere-
tettel együtt az emberi szívnek legszentebb
érzelme. A haza ideiglenes egyházunk, mint
az egyház örök hazánk; s ha mégis annak
hatásköre nagyobb, mint amazé, de központ-
juk mégis ugyanaz mindkettőjüknek: az
Isten; így érdekük: az igazság; egy men-
helyük: a lelkiismeret. Igaz, az egyház ellen-
kezésben lehet valamely ország kormányá-
val, de a kormány nem a nemzet, annál ke-
vésbé a haza.“

No, és a hazafiaság, testvériség és egyen-
lőség eszméje mellett nem rajongnak-e akár-
hányan éppen azok, kik Isten és a keresz-
tény vallás elveivel sem törődnek? Mi
ez? A legvadabb farizeuság, socialismus és
communismus, minőt a világ a múlt század
végén a francia forradalom rémeiben látott.

A felekezet nélküli iskolák eszméjének
védelmezőitől s a kicsinyes felekezeti felté-
kenykedés hangadó értelmiségétől nem egy-
szer lehet hallani: „Az okos és művelt em-
ber nem szorul vallásra, mert műveltségé-
nél fogva önmaga alkot magának életelveket
s erkölcsi rendszabályokat; a vallás csak a
tudatlan népek való.“

S mit mondott Baró Eötvös? Azt, hogy:

„A vallás szükségesebb azoknak, kik a nép
fölött uralkodnak, mint magának a népnek.“

Itt nem kell mondanom, vajjon Baró Eöt-
vösnek van-e igaza, vagy ama önhitt, fel-
fúvokodott, a vallással nem törődő,
az isteni szolgálatról privilegizált és vallá-
suk milyenséget csak keresztlevélök előmu-
tatásával igazoló intelligens urak, kik azt
mondják, hogy „az okos és művelt ember
nem szorul vallásra... a vallás csak a tu-
datlan népek való.“ Éssoká lehetne ezt így
tovább fűzni az argumentumok ezreinek
felhozásával. De a kinek van szíve és lelke
s még egészen nem tompult el az emberiség
vég és örök rendeltetése iránt, könnyen
megért.

Azért sem a felekezet nélküli iskolarend-
szer védőire, sem a kicsinyes felekezeti felté-
kenykedés szószólóira, sem a vallást az er-
kölcstől elválasztó, azt a tudatlan népek
ajánló értelmiségre, sem a hazafiság, testvé-
riség, egyenlőség vesszőparipáján nyarga-
lódzó modern lovagokra, sem a szeredai álla-
mi iskolák, kisdédóvó ügyét „felső aján-
latra“ intéző városatyák valláserkölcsi és
honpolgári minősítvényére nézve nem von-
juk le a következtetéseket, miután azokat a
világ leghírnevesebb férfainak idézeteiben
mint tükörben láthatják, hanem csak annyit,
hogy videant consules et si passunt capere,
capiant!

Ebháti.

Műkedvelői előadás.

Cs. Szereda, 1886. decz. 23.

A csikszeredai műkedvelő-társulat folyó
hó 20-án adta elő „Pry Pál“ című 5 felvo-
násos vígjátékot a csikszeredai kisdédóvó
javára.

Az általában jól sikerült előadással a kö-
zönség teljesen meg volt elégedve.

Kiemeljük a szereplők közül: Biális
Ákosné urnőt (Phebe), ki kifogástalan játé-
kával sok tapsot aratott; Pap Györgyné
urnőt, ki ügyesen alakította Subtlénét.
Keszler Mari k. a. (Eliz) és Tamás Juli
k. a. (Marianna) mint kezdő műkedvelők
elég buzgóságot fejtettek ki játékaikban.
Lakatos Mihály ur (Pry Pál) komikus
alakításával és jó játékaival folytonos derű-
ségben tartotta a közönséget. Hazay
László ur kiváló gondolat személyesítő Hardy
ezredest. Sprencz György ur (Witerton),
Kánya Gyula ur (Hary), Bogády Gyula
ur (Frank), Szász Károly ur (Grasp),
Nagy Domokos ur (Willis), Jakab János
ur (Dubledot), Sprencz Romeo ur (Simon),
Tamás Béla ur (szolga) jó játékaival nagy-
ban emelték az előadás sikerét.

A kedvezőtlen idő dacára szép közönség
jelent meg az előadásra; én magam nem
voltam ugyan jelen, mert „csak nem fo-
gom műkedvelőktől „Pry Pál“-t
megnézni“, addig inkább tarokkoltunk
néhány barátommal, kiket sikerült lebeszél-
nem arról, hogy az előadásra menjenek.

Megigérttem volt szerkesztő urnak, hogy
tudósítom az előadás sikeréről s így azok
után irtam ezt, kik az előadásra jelen vol-
tak; de azt hiszem, kimaradásom nem tűnt
fel, sem kári nem okozott.

Az előadásból körülbelül 64 frt tiszta ha-
szon maradt, melynek felerésze a kisdédóvó-
egyletnek adatott át, másik felerésze pedig
a műkedvelő-társulat pénztárát illeti.

Elismeréssel kell megemlékeznünk a ren-
dezőkről: Hary Gézáné és Nagy Sándorné
urnőkről, kik fáradszón buzgalmat fejtet-
tek ki az előadás anyagi sikere körül és le-
kötelező szívéllyességgel teljesítették a házi-
asszonyi tisztet.

Piczike.

Különfelek.

— **Külfutás.** Ő Felsége szépszentgyör-
gyi Künle József ügyvédnek, közéletünk
derék harcrosának, az ügyvédkedés és köz-
ügyek terén szerzett kitűnő érdemeiért a
kir. tanácsosi címet adományozta.

— **A közdivásárhelyi kir. törvényszék ujonan**
kinevezett elnöke ponori Ponory Sándor, ed-

*) A világot sem! Tessék máskor is. Szerk.

digí állomásáról Pujról elutazván, a napok-
ban elfoglalja új állomását.

— **Czikó Ferencz ur**, a csikmegyei takaré-
pénztár érdemes pénztárnoka, miut értesü-
lünk, sok évi szolgálat után szembaja miatt
állásáról közelebből lemond.

— **Hymen.** Hosszu Gyula zágoni ifju ke-
reskedő folyó hó 26-án tartá esküvőjét Ko-
vásznán a bájos Berde Ágnes kisasszony-
nyal. Áldás e frigyre!

— **A közdivásárhelyi jótékony nőegyesület**
által az E. M. K. E. javára rendezett köz-
vacsora és táncvigalom folyó hó 28-kán
fényes sikerrel folyt le. A tiszta jövedelem
közel 200 frt. Az estély folyamáról lapunk
jövő számában tüzetesebben fogunk meg-
emlékezni.

— **Halálozás.** Mike Lajos nyug. adópénz-
tárnok Csik-Lázárfalván 1886. december
hó 27-én hosszas szenvedés után meghalt.
Béke poraira!

— **A csikszeredai kisdédóvó karácsonytája.**
Örömnappuk volt a kisdédóvó folyó hó 23-
kán, mert a jó óvónéni karácsonyfát készit-
tetett számukra. A szülők és érdeklődők
nagy számban jelentek meg d. u. 4 órakor
az óvoda helyiségeiben, hogy a kedves kis-
dédóvó örömeinek tanui lehessenek s velük
együtt örvendhessenek. 1/5 órakor Nagy
Krisztina kisasszony óvónő csemettyével
alott jelt, melyre a kis emberek bevonultak
s a fényesen megvilágított és csillogó csece-
táscsokkal, csukorkákkal és játéktárgyakkal
leakgatott karácsonyfa körül csendben és
röndben felállván, a kisasszony szép és val-
lissos oktatással értette meg a kisdédóvó
karácsonyfa jelentőségét, mely után he-
lyeiket elfoglalták s egyenkint szép imákat,
és verseket mondtak és együttesen éne-
keltek. Ezután az ajándékok kiosztása kö-
vetkezett s valóban megható látvány volt,
mídon örömtől sugárzó arccal futottak
szülőikhez a kedves gyermekek és dicseked-
tek vele, hogy a kis Józuska azért küldte
nekik az angyalka által a játékokat, mert
jól viselték magukat. Kivántam volna, t.
szerkesztő ur, hogy a „Köznevelődés“-nek
azon egyes-bajos levelezője, kit szerencse-
csillag Szeredába vezérelt volt s ki oly erős
leczké akart nekünk adni a vallásból, lett
volna t. ez alkalommal, hogy fogalmat al-
kosszon magának azon rengeteg tevédségről,
melybe volt s talán még most is van; hogy
meggyőződhesse, miszerint semmi veszély
nem fenyegeti kisdédóvóinkat, sem a katoli-
kus vallás; s hogy Nagy Krisztina kisasz-
szony hitásának magaslatán álló művelt
nő és jeles képzettségű óvónő. A jelen voltak
legalább tizen meggyőződéssel távoztak a
kedves társaságról. Elismeréssel kell szol-
jak Kovács Antal pénztárnok urról is, ki az
óvónő kisasszonynak fáradszón tevé-
kenységgel segítségére volt a karácsonyfa
készítésénél. Végül köszönet azoknak is, kik
szívesek voltak a karácsonyfa ajándéko-
kat küldeni, mert ezzel nagy örömet szerez-
tek a kedves kisdédóvóknak! Egy jelen-
volt.

— **Eltűlt bankok.** A belügyminiszter
körrendeletet tézett a törvényhatóságok-
hoz, ügyelmükre ajánlván azokat az apró játé-
bankokat, mely kisinyított másolatai a
valódi bankjegyeknek s hirdetésekül szolgál-
nak. A miniszter tiltja ez utánzatok készi-
tését, mert a bankjegyekhez hasonló alak-
juknál fogva egészen alkalmasak a tudatlan
nép félrevezetésére.

— **Uj lap.** Ráthároly „Iperügyek“ czim
alatt havonként kézer megjelenő lapot in-
ditott. A kizárólag eredeti közleményekkel
telt mutatóványsságot, itélve, az új lap meg-
érdemli az érdekeltektől pártfogását. Ajánljuk
az iparosok figyelmébe.

— **Bomba az éjféli tén.** Karácsony esté-
jén az éjféli mise al- mával a lyoni tem-
plomban nagy robbanóbombát találtak már
égő kanóccsal. Blantendörögyönök, nem
vesztve el lélekjelenlétüket gyorsan felkapta
a bombát, kifutott vele vízbe dobta, miál-
tal a templomtól és az egyült óriási nép-
tömeget megmentette a katasztrófától. A
templomban, mely szorosan tele volt, sok
nő elájult.

— **A kiknek nem szabad erőnyeseknek lenni.**

Angol lapok írják: Londonban a cambrid-
ge-i hercegnő védnöksége alatt létezik egy
egyesület, mely évenként karácsonytájban
1000–1200 bukott nőt, kik a jobb utra visz-
szatértek, teljes kelengyével lát el. A kelen-
gyék szétosztása e hó 8-án ment végbe és
nemsokára azt a kellemetlen felfedezést
tette az egyet, hogy 182 erőnyes és de-
rék leány jogtalanul bukott nőnek adta ki
magát, csak hogy kelengyéhez jusson. Azo-
kat a szemrehányásokat, melyeket e miatt
az egyesület az illető lelkészeknek tett, ezek
e szavakkal utasították vissza: „Nekünk az
a tisztünk, hogy erkölcsi bizonyítványt állít-
sunk ki; az ellenkezőről nem akarunk sem-
mit sem tudni.“ Így aztán arra határozta
magát az egyet, hogy az illető leányokat
perrel támadja meg. Ez ügy országszerte
nagy derűtséget keltett.

— **Az Ország-Világ karácsonyi száma**, utolsó
ez évben, méltó befejezése e kitűnő képe-
s lap 7-ik évfolyamának. A szó igaz értelmé-
ben ünnepi szám ez, mely négy teljes iven
nagy tömeggel adja a művészi kivitelű képek-
nek és nagyérdékű közleményeknek. A köz-
lemények sorát az „Ország-Világ“ pályáza-
tán 8 aranyat nyert tárcza nyitja meg, mely-
nek szerzője Bárony István. E tárcza, mely
a térra itt rekedt állatok életét írja le, valódi
remeke a leíró művészetnek s fiatal szerző-
jének jövő működése iránt szép reményeket
kelt. Mellette van a dícséretet nyert tárcza
is, mely az elbeszélés művészisége által
tűnik ki s melynek szerzője Rab Jenő tel-
jesen ismeretlen név irodalmunkban. A lap
többi közleményei a következő íróktól van-
nak: Tolnai Lajos, Csukássy József, Várady
Antal, Szathmáry György, Bródy Sándor,
Székely Huszár stb. Ezen kívül Szemere
Miklóstól egy ismeretlen humoros költemény,
A képek közt kiválik Déry Kálmán Mün-
chenben élő hazánkfiának „Kihívás“ című
festménye, Masriere, Spanyolpásztorleánya,
Pörge Gergely tájképe, Rippl József „Férfi
kofa“-ja, Vajda Zsigmond karácsonyi képe,
Kamenski egy bájos szoborműve s több
karácsonyi kép, továbbá Schusztér Konstan-
tin és Bende Imre új püspök arcképe stb.
Végül az „Ország-Világ“ jutalomképe, Hid-
demann „Hamupipőkéje“, mely pompás fény-
metszetben Diwald jeles műintézetében ké-
szült. Az „Ország-Világ“, mely évenként 12
jutalomképet ad előfizetőinek, szépen nyitja
meg a sort most szétküldött műmellékleté-
vel s hisszük, hogy a folytatás méltó lesz a
kezdethez.

Piaczi árak.

Kézdí-Vásárhelyt, december 23-án.

Buza (tisztá)	hektóliterenként 5 frt 20 kr.
„ (elegy)	— frt — kr.
Rozs (tisztá)	3 frt 15 kr.
„ (elegy)	— frt — kr.
Arpa (tisztá)	2 frt 50 kr.
„ (elegy)	2 frt — kr.
Zab	1 frt 55 kr.
Törökbuza	3 frt 60 kr.
Kása (kóles)	8 frt — kr.
„ (árpa)	24 frt — kr.
Borsó	5 frt — kr.
Lencse	10 frt — kr.
Fuszulyka	4 frt — kr.
Pityóka (legszebb)	1 frt — kr.
Marhahus	kilogr.-kint — frt 20 kr.
Disznóhus	— frt 36 kr.
Juh-hus	— frt 12 kr.
Szalonna	— frt 60 kr.
Faggyu (nyers)	— frt 18 kr.

Felelős szerkesztők:
Ifj. Dobay János. Sprencz György.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Hirdetés.

A kantai róm. kath. algymnasiumnál
az 1887-ik év január 1-től 120 frt évi
fizetés mellett egy iskolaszolgai állomás
rendszeresítettén, pályázni kívánók fel-
hívatnak, hogy f. hó 30-ig az intézeti
igazgatónál jelentkezzenek.

Szifjártó Izidor,
gymn. igazgató.

Pályázati hirdetmény.

A „Gyergyói első takarékpénztár részvénytársaság” igazgatóságának 1886. december hó 18-án tartott rendes ülésén hozott határozat folytán a jövő 1887-dik év január hó 30-ik napján tartandó közgyűlésen hat egymástáni évre választandó következő tisztviselői állások betöltésére ezennel pályázat hirdetnek:

- 1) egy igazgató-pénztárnoki állás évi 800 forint fizetéssel;
- 2) egy könyvelői állás évi 650 forint fizetéssel;
- 3) egy segédkönyvelői állás évi 400 forint fizetéssel, és
- 4) egy titkári állás évi 120 forint fizetéssel.

Ezen állásokkal egybekötött rendes fizetésekön kívül a megválasztott tisztviselők tiszteletdíjra is jogosultak, mely tiszteletdíjakban részesedési arányt a közgyűlés három évről három évre állapítja meg.

A hivatalos teendők és kötelezettségeket az „Intézeti ügyrend” szabályozza, melyek a hivatalos órákban az elnökségnél betekintethetők.

A megválasztandó igazgató-pénztárnok köteles évi fizetésének kétszeres összegét készpénzben vagy értékpapírokban biztosítékul letéteményezni, mielőtt állását megválasztatása után elfoglalná.

Ennélfogva felhivatnak pályázni kívánók, — kik az intézet részvényesei kell hogy legyenek — miszerint a fennebbi tisztviselői állásoknak megfelelő képességük, ugyancsak életkoruk és eddigi alkalmaztatásukról szóló bizonyítványokkal felszerelt kérvényüket legkésőbb 1887. évi január hó 28-ik napjáig bezárólag alattírt elnökséghez annyi alkalommal adják be, mivel azontúl érkező pályázati folyamodványok tekintetbe nem vétetnek.

A „Gyergyói első takarékpénztár részvénytársaság” elnöksége.

Gyergyó-Sztriklón, 1886. évi december hó 22-én.

Simon Ede,
könyvelő.

Merza Kristóf,
elnök.

Sz. 6334.—1886.

Hirdetmény.

A járásomhoz tartozó Al-Torja községében a szesz és szesz italok korcsmárlási jogának hasznonérbeadása nyílt árverésen Al-Torján 1886. december hó 31-én d. e. 10 órakor fog megtartatni, miről árverezni ohajtók azon felhívással értesítettek, miképp az árverési feltételek ugy irodámban, mint az illető községi előljárásnál bármikor megtekinthetők.

Kézdi-Vásárhely, 1886. december hó 25-kén.

Gábor Péter,
főszolgabíró.

Sz. 4465. tkkvi
1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy k.-vásárhelyi Szabó Gyula végrehajtónak ikfalvi Léva László végrehajtást szenvedő elleni 80 forint tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Ikfalva községében fekvő, az ikfalvi 133. sz. tjkvben foglalt 488. 489/1. hr. sz. 91 forint 34 kr, 594. hr. sz. 30 forint, 717. hr. sz. 18 forint,

1123/1. hr. sz. 33 forint, 1171. 1173. hr. sz. 71 forint 62 kr, 1372. 1373. hr. sz. 117 forint, 1418. 1419. hr. sz. 180 forint, 1506. hr. sz. 110 forint, 2071. hr. sz. 91 forint, 2213/a. 2226. hr. sz. 207 forint, 2235. hr. sz. 132 forint, 2326. hr. sz. 15 forint 70 kr, 2350 hr. sz. 130 forint 1 kr, 2442/a. hr. sz. 111 forint 1 kr, 2679. hr. sz. 201 forint 3 kr, 2973. hr. sz. 10 forint 20 kr becsértékű ingatlanokra az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi januárius hó 4. napján d. e. 9 órakor Ikfalva község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladami fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát telekkönyvi testenként készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvények 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladami fognak.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1886. vi szept. hó 7-én tartott üléséből.

Id. Dónáth József,
elnök.
Pásztohi,
jegyző.

Sz. 4446.—1886.
tlkkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint tlkkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kovács Györgyné Bíró Terézia végrehajtónak Kovács András végrehajtást szenvedő elleni 31 forint 25 kr tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Bélafele községében fekvő, a bélafele 77. sz. tjkvben A + 511. hr. sz. 26 forint becsértékű 1252. hr. sz. 26 forint becsértékű, 1304. hr. sz. 26 forint becsértékű, 2075. hr. sz. 18 forint becsértékű, 2160/a. hr. sz. 6 forint becsértékű Kovács Andrásnak Baricz Flárával közösen birt, és a bélafele 57. sz. tjkvben A + 133. hr. sz. 160 forint becsértékű, 658. hr. sz. 12 forint becsértékű, 696. hr. sz. 23 forint becsértékű, 1181/1. hr. sz. 6 forint becsértékű, 1761/1. hr. sz. 35 forint becsértékű, 2172. hr. sz. 2 forint becsértékű Jancsó István és neje s eddigi társtulajdonos Kovács Andrásné Baricz Mária ingatlanaira nézve a fennebb ezennel megállapított kikiáltási áron az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi január hó 9-ik napján d. e. 9 órakor Bélafele község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladami fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át telekkönyvi testenként készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. § értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1886. szept. hó 21-én tartott üléséből.

Balog Izra,
h. elnök.
Pásztohi,
jegyző.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.

Legolesőbb fűszer-forrás!

CSISZÁR PÁL

fűszer-, liszt-, csemege-, bor-, festék- és gyarmat-
áru-kereskedő
Kézdi-Vásárhelyt

különösen ajánlja a nagyérdemű közönségnek aradi gőz- és hengeralmi lisztjeit, ehez valódi Schwindt-féle szesz-élesztőjét; valódi tisztított amerikai petróleumát, a mely tisztán világít és szagtalanul ég; ugyancsak valódi Ananas-, Jamaica- és Cuba-rumokat, ehez való finom orosz thea-füveket; továbbá bel- és külföldi liqueurjeit, szalon- és csemege-ozukorkákat, karácsonyfákat díszítéshez, és mindenféle fűszereműt a legjutányosabb árakban.

Pontos kiszolgálás!!

Az 5 milliónyi teljesen befizetett részvénytőkével
1881-ben Bécsben alakult s az osztrák koronaországokban
ez idő óta működő és jó hírnévnek örvendő

„Bécsi biztosító-társaság“

és

„Bécsi élet- és járad. biztosító-intézet“

magyarországi fiók-igazgatóságának hivatalos helyisége
Budapest, Erzsébet tér 7. sz. II. emelet

berendeztetvén, van szerencsénk ezennel a t. közönség tudomására hozni, miszerint úgy tűz-, jég- és szállítmányi üzletágban szokásos biztosításokat, valamint élet- és járadék biztosításokat a lehető legelőnyösebb feltételek mellett elfogadunk, s a mennyiben netalán kár esetén azoknak gyors, pontos és igazságos rendezését tűzzük ki egyik feladatunkul, reméljük, hogy a biztosító közönség teljes bizalommal forduland hozzánk és keresi föl társaságunkat.

Budapest, 1886. december hóban.

Tisza László,
igazgató.

Ágoston József,
vezértitkár.

Szenzációs hirdetmény.

22-30

Lőwpokrócz- és szőnyeggyári raktára Bécsben
az alábbi árukat készpénzfizetés és utánvétel mellett a
következő bámulatos olcsó árakon adja el és szállítja:

Lőwpokróczok 190 cm. hosszúság és 130 cm. szélességben 1 forint 60 kr. legfinomabbak 1 forint 75 kr.

Ezen pokróczok ágyterítő- és szőnyegekül is használhatók.

Bouret-selyemágytakarók darabonként 2 forint 80 kr.

Sárgaszőrű bérkocsi-pokróczok 2 méter hosszúságban, 1 1/2 méter szélességben 2 forint 50 kr.

Urasági pokróczok 3 forint.

Flanell-pokróczok 4 forint.

Juta-függönyök redőzettel és rojtokkal, elegáns kiállításban, 1 ablakra való 2 forint 50 kr, legfinomabb 3 forint 50 kr.

Egy juta-készület, mely 1 asztalterítóből és 2 ágyterítóből áll, a legújabb minta szerint, rojtokkal, 5 forint 50 kr.

Két ágytakaróból és egy asztalterítóből álló ripsz-készületek a legpompásabb színekben, selyemzsinorral és bojtokkal körülvéve; egy készület ára 5 forint.

Ágy előtti szőnyegek vastag flannel és jutával töltve, állatrájkokkal és tájképekkel díszítve, ajánlduk különösen alkalmasak, 1 pár 2 forint 50 kr.

Szíves megrendelések S. Löwpokróczgyári raktárába
(Bécs II. Nordbahnstrasse 26. sz.) intézendők.

Brünni ruhaszővetek telre és nyárra, tiszta gyapjából, minden divatos színben, teljes férfruhákra. 1 maradék 4 forint 75 kr; legfinomabb 6 forint 75 kr.

Utazó-plaidek tiszta gyapjából 3 1/2 mtr. hosszúság, 1,60 mtr. szélességben, 3 forint 50 kr.

Egy utazó-plaid, legfinomabb, 4 forint 50 kr.

Zsebkendők színes szegélyzettel, szép kiállításban:

1 tucsat, uraknak 1 forint 20 kr.

1 „ hölgyeknek 1 „ — „

1 „ lenzsebkendő 2 „ — „

Tűzdelt ágyterítők vörös török kretonból, elegáns tűzdeléssel, kellő hosszúság és szélességben a legnagyobb ágyhoz is, 3 forint, legnagyobbak darabja 3 forint 50 kr.

Lepedők (varrat nélkül) 3 sing hosszúság, 2 sing szélességben a legkeményebb vászonból (kielégítő a legnagyobb ágyakhoz is); darabja 3 forint.

Cs. kir. szabadalmazott Phönix-evőeszközök, melyek örökké fehérek maradnak, 6 kés, 6 villa, 6 evő- és 6 kávéskanál, együtt 24 db, csak 5 forint.